

Sygn. akt III RC 143/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2021 roku

Sąd Rejonowy w Piszczu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia Katarzyna Zielińska

Protokolant p.o. sekr. sądowego Justyna Milewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 czerwca 2021 roku w P.

połączonych spraw z powództwa J. I.

przeciwko T. I. (1)

o podwyższenie alimentów

i z powództwa małoletniej T. I. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową E. I.

przeciwko T. I. (1)

o podwyższenie alimentów

I. Alimony, zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 28 marca 2014 roku sprawie VI RC 1638/13, od pozwanego T. I. (1) na rzecz powódki J. I. w kwocie po 800 złotych miesięcznie, podwyższa w okresie od 28 października 2019 roku do 31 marca 2020 roku do kwoty po 1200 (tysiąc dwieście) złotych miesięcznie i z dniem 01 kwietnia 2020 roku do kwoty po 1100 (tysiąc sto) złotych miesięcznie, płatnej z góry do dnia 10. każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w terminie płatności którejkolwiek z rat.

II. Alimony, zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 28 marca 2014 roku sprawie VI RC 1638/13, od pozwanego T. I. (1) na rzecz małoletniej powódki T. I. w kwocie po 700 złotych miesięcznie, z dniem 28 października 2019 roku podwyższa do kwoty po 1000 (tysiąc) złotych miesięcznie, płatnej z góry do dnia 10. każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w terminie płatności którejkolwiek z rat, do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki – E. I..

III. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

IV. Umarza postępowanie w pozostałej części.

V. Nie obciąża stron opłatami sądowymi na rzecz Skarbu Państwa.

VI. Znosi wzajemnie między stronami koszty procesu.

VII. Wyrokowi w punktach I i II nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 143/19

UZASADNIENIE

Dnia 28 października 2019 roku powódka J. I. wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych na jej rzecz od pozwanego T. I. (1), wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 28 marca 2014 roku w sprawie VI RC 1638/13, z kwoty po 800 złotych miesięcznie do kwoty po 2000 złotych miesięcznie, płatnej z góry do dnia 10 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w wypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że koszty jej utrzymania znacznie wzrosły. Od października 2019 roku rozpoczęła naukę na Uniwersytecie (...) - (...) w O. na Wydziale Ekonomii. W związku z podjęciem studiów w O. zmuszona była wynająć stancję, której koszt wynosi 900 zł miesięcznie. Wydatki związane z jej wyżywieniem również wzrosły i wynoszą kwotę 250 zł tygodniowo, z uwagi na to, że nie żywi się już wspólnie z matką. Powódka wskazała, że co weekend przyjeżdża do domu. Koszt przejazdu to około 25 zł w jedną stronę, czyli 200 zł miesięcznie. Pozostałe koszty to: bilet miesięczny – 50 zł, wydatki związane z edukacją – 100 zł miesięcznie, zakup ubrań – około 400 zł miesięcznie, kosmetyków i środków czystości – około 300 zł miesięcznie, telefon – 30 zł miesięcznie oraz rozrywka (wyjście do kina, teatru, pubu) - 150 zł miesięcznie. Na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb powódki niezbędne jest kwota około 2500 złotych miesięcznie.

Powódka wskazała, że jest pełnoletnia, jednak nie pracuje, albowiem zdobywa wykształcenie – studiuje w systemie dziennym. Studia nie pozwalają jej na podjęcie jakiegokolwiek, choćby dorywczego zatrudnienia. Nie posiada żadnego majątku.

Podkreśliła, że od czasu ostatniego wyrokowania minęło 5 lat, a w sytuacji powódki zaszły bardzo duże zmiany związane z podjęciem przez nią nauki na uczelni wyższej.

Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą akt III RC 143/19.

Przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki T. I., E. I., wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych od pozwanego T. I. (1) na rzecz małoletniej powódki T. I., wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 28 maja 2014 roku w sprawie VI RC 1638/13, z kwoty po 700 złotych do kwoty po 1500 złotych miesięcznie, płatnej z góry do dnia 10 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w wypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że małoletnia powódka jest obecnie starsza, zamieszkuje wraz z matką. Znacząco wzrosły koszty jej wyżywienia i zakupu garderoby.

Ponadto małoletnia powódka rozwija swoje zainteresowania. Bardzo lubi pływać i śpiewać, w związku z czym uczęszcza na zajęcia, których odpłatność wynosi około 100 złotych.

Podkreśliła, że T. I. (2) ma problemy ze wzrokiem. Co pół roku matka małoletniej zobowiązana jest kontrolować wzrok córki u specjalisty, co wiąże się ze zwiększonymi wydatkami. Ponadto u małoletniej powódki wykryto wadę zgryzu. Jest ona pod opieką ortodonty, a także planowane jest założenie aparatu ortodontycznego, którego koszt wyniesie około 3000 złotych.

Matka małoletniej powódki informowała pozwanego o tych dodatkowych kosztach. Pozwany nie zgodził się jednak na pomoc i twierdził, że ta ma sobie radzić w ramach zasądzonych alimentów.

Podkreśliła, że od ostatniego orzekania o obowiązku alimentacyjnym przez Sąd Okręgowy w Olsztynie minęło 5 lat. Zasądzona kwota alimentów jest nieadekwatna do potrzeb małoletniej powódki.

Wskazała, że pozwany mieszka na terenie Wielkiej Brytanii i tam pracuje. Z informacji matki małoletniej powódki wynika, że pracuje jako kierownik w dziale produkcji L. i uzyskuje wynagrodzenie w kwocie 2300 funtów.

W sytuacji matki małoletniej powódki także zaszły istotne zmiany. Matka małoletniej po wypadku samochodowym, który miał miejsce w 2017 roku, jest zmuszona korzystać z rehabilitacji kręgosłupa, masaży oraz basenu. Ze względu na chorobę często przebywa na zwolnieniach lekarskich, przez co uzyskuje niższe wynagrodzenie. Matka małoletniej

powódki pozostaje zatrudniona w Szkole Podstawowej nr (...) w P. jako nauczyciel, z którego to zatrudnienia osiąga dochód w wysokości około 3 200 złotych.

Do usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki należą te związane z zapewnieniem jej miejsca zamieszkania, wyżywienia, ubrania, zapewnieniem 24-godzinnej opieki, ochroną zdrowia, rozrywką i kulturą, sportem, reakcją i wypoczynkiem. Wymiana garderoby generuje średnio miesięczny koszt około 500 zł. Koszt wyżywienia wraz ze słodyczami i witaminami to około 600 zł miesięcznie, leki – 100 zł miesięcznie, mieszkanie – 551 zł miesięcznie, spłata kredytu – 844 zł miesięcznie, pożyczki krótkoterminowe – około 200 zł miesięcznie, energia elektryczna – 107 zł miesięcznie, śmieci – 60 zł miesięcznie, TV – 90 zł miesięcznie, abonament radiowo-telewizyjny – 29 zł miesięcznie, podatek od nieruchomości – 138 złotych rocznie. Do kosztów utrzymania córki należy internet – 50 zł miesięcznie, kieszonkowe – 140 zł miesięcznie, telefon – 30 zł miesięczne, wyprawka szkolna – ok. 800 zł rocznie. W ocenie przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki koszt utrzymania córki wynosi około 2000 złotych miesięcznie.

Matka małoletniej powódki zaznaczyła również, że ma na utrzymaniu jej starszą siostrę, J. I., która rozpoczęła edukację na Uniwersytecie (...) - (...) w O. na kierunku ekonomii. Będzie to również generowało dużą zmianę w kosztach utrzymania starszej córki, co wpłynie na wysokość środków na utrzymanie młodszej.

Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą akt III RC 144/19.

Postanowieniem z dnia 5 grudnia 2019 roku Sąd Rejonowy w Piszcu w sprawie sygnatura akt III RC 144/19 zarządził połączenie sprawy III RC 144/19 ze sprawą III RC 143/19 w celu ich wspólnego rozpoznania oraz rozstrzygnięcia i prowadzenia pod sygnaturą akt III RC 143/19.

W odpowiedzi na pozwy pozwany T. I. (1) wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu wskazał, że J. I. przed podjęciem studiów przebywała u niego przez okres siedmiu tygodni, gdzie miała zapewnione bilety lotnicze, transport, mieszkanie i wyżywienie oraz podjęła pracę. Wskazał, że nie chciał jej się pracować. Wróciła do kraju i studia podjęła w ostatniej chwili. Wynajęła drogi apartament 50 m² w O. na dwa miesiące przed rozpoczęciem studiów, zamiast pokoju lub miejsca w akademiku w pobliżu uczelni. Wskazał, że wybrany kierunek był jej fanaberią. Nie zdawała i nie zaliczała egzaminów końcowych i doszła do wniosku, że rezygnuje ze studiów. Wskazał, że w międzyczasie wybuchła pandemia i wszystkie zajęcia na uczelniach były zdalne. W tym okresie powódka J. I. przebywała w P. na stałe. Powódka nie informowała pozwanego o swoich wynikach w nauce. Wskazał, że od września 2019 roku jego rodzice dodatkowo oprócz przekazywanych przez niego alimentów co miesiąc regularnie przekazywali J. kwoty 500 złotych i wyższe. Wskazał, że powódka pracowała w okresie letnim w 2020 roku w restauracji w wiosce turystycznej.

Zaznaczył, że matka małoletniej powódki T. I. otrzymuje świadczenie 500 złotych miesięcznie od państwa oraz dodatkowo 700 złotych alimentów od pozwanego. Ponadto otrzymała z pomocy rządowej na zakup wyprawki szkolnej dla córki kwotę 300 złotych.

Pozwany pozew o podwyższenie alimentów odbiera jako przejaw zemsty matki powódek, gdyż pozwany układa sobie życie na nowo z inną partnerką i dlatego matka powódek, pałając chęcią odegrania się i czystej chciwości, wystąpiła o podwyższenie alimentów.

Pozwany wskazał, że jego partnerka jest w ciąży, a ponadto ma na utrzymaniu 7-letniego syna z poprzedniego związku i otrzymuje na niego maksymalne alimenty w wysokości 750 złotych na miesiąc. Partnerka pozwanego była zatrudniona na czas określony i z końcem września zakończyła pracę. Zakwalifikowała się do uzyskania zasiłku macierzyńskiego przyznanego na okres 9 miesięcy czyli od 1 października 2020 roku do czerwca 2021 roku w wysokości 150 funtów tygodniowo.

Zarobki pozwanego w Wielkiej Brytanii kształtują się na poziomie 1700 funtów netto miesięcznie oraz z dodatkowej pracy od 200 do 600 funtów miesięcznie.

Pozwany ponosi średniomiesięczne koszty: wynajmu domu – 780 funtów (przy czym jego pełnoletni syn dokłada się do kosztów mieszkania w kwocie 85 funtów), prąd 70-80 funtów, telefon – 30 funtów, podatek drogowy oraz ubezpieczenie samochodu – 64,82 funta, kredyt – 433 funty, alimenty 310 funtów, benzyna – 100 funtów. Pozwany podkreślił, że w wykazywanych kosztach nie uwzględnił żywności i chemii.

Pozwany wskazał, że pozostaje mu na życie mniej środków, niż jego byłej małżonce oraz powódkom. Podniósł, że koszty oraz ceny w Wielkiej Brytanii są dużo wyższe niż w Polsce.

Na rozprawie w dniu 14 kwietnia 2021 roku powódka J. I. ograniczyła powództwo o podwyższenie alimentów do kwoty po 1500 złotych miesięcznie, natomiast przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki T. I. ograniczyła powództwo o podwyższenie alimentów do kwoty po 1200 złotych miesięcznie. W pozostałym zakresie wnosily jak w pozwie.

Sąd ustalił, co następuje:

J. I. urodzona (...) oraz T. I. (2) urodzona (...) pochodzą ze związku małżeńskiego T. I. (1) oraz E. I.. Z tego związku pochodzi również D. I., urodzony (...).

Wyrokiem z dnia 28 marca 2014 roku Sąd Okręgowy w Olsztynie w sprawie VI RC 1638/13 rozwiązał przez rozwód małżeństwo E. I. i T. I. (1) bez orzekania o winie.

Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad dziećmi stron J. I. i T. I. (2) powierzył matce, zaś ojcu ograniczył władzę rodzicielską do prawa współdecydowania o sposobie leczenia, wyborze kierunku kształcenia dzieci oraz współdecydowania o ich miejscu zamieszkania.

Jednocześnie zobowiązał obie strony do ponoszenia kosztów wychowania i utrzymania małoletnich J. I. i T. I. i z tego tytułu zasądził od T. I. (1) alimenty na rzecz małoletniej wówczas J. I. w kwocie po 800 złotych miesięcznie, natomiast na rzecz małoletniej T. I. w kwocie po 700 złotych miesięcznie, łącznie po 1 500 złotych miesięcznie.

(dowód: odpis aktu urodzenia k. 22, 23, 24; wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 28 marca 2014r. sygn. akt VI RC 1635/13 w aktach sprawy VI RC 1638/13 Sądu Okręgowego w Olsztynie)

W dacie orzekania o alimentach E. I. miała 38 lat. Pracowała jako nauczyciel w Szkole Podstawowej nr (...) w P.. Zarabiała około 2740 złotych miesięcznie. Za nadgodziny zarabiała od 400 do 600 złotych.

J. I. miała 16 lat, natomiast T. I. (2) 4 lata – uczęszczała do przedszkola. Obie były alergikami. Nie cierpiały na inne schorzenia. Matka z córkami mieszkały w mieszkaniu stanowiącym własność T. I. (1).

T. I. (1) miał 40 lat. Od prawie 7 lat przebywał i pracował w Irlandii Północnej. Był zatrudniony tylko w jednej firmie, a mianowicie (...) Park Ltd. na stanowisku Asystenta Kierownika Zespołu ds. Higieny na czas nieokreślony, a jego wymiar czasu pracy wynosił 40 godzin tygodniowo. Zarabiał miesięcznie około 1400 funtów (£ 8, (...) za godzinę)-około 7000 zł. Wcześniej pracował dodatkowo w firmie (...) Ltd. Zrezygnował z tego zatrudnienia, gdyż praca na dwa etaty, jak twierdził, była ponad jego siły i negatywnie odbijała się na jego zdrowiu. Ponościł wydatki związane ze swoim utrzymaniem i podstawowymi potrzebami, które wynosiły około 1000 funtów miesięcznie. Utrzymywał pełnoletniego syna D. I. i z tego tytułu przekazywał mu miesięcznie kwotę 1100 zł.

(dowód: tłumaczenie umowy o pracę k. 80-84; zeznania E. I. k. 154v [00:09:40], [00:13:15]; zeznania T. I. (1) k. 154v -155 [00:16:41], [00:20:30] zawarte w protokole rozprawy z dnia 28 marca 2014 roku w aktach sprawy VI RC 1638/13 Sądu Okręgowego w Olsztynie)

E. I. obecnie ma 45 lat. Po rozwodzie nie zawarła ponownie małżeństwa. Nie jest z nikim związana. Oprócz J. i T. nie ma innych osób na utrzymaniu.

Na początku grudnia 2020 roku opuściła wraz z córkami zajmowany w czasie rozwodu lokal mieszkalny, który stanowił własność T. I. (1), gdyż przed Sądem Rejonowym w Piszcu zapadł wyrok z powództwa T. I. (1) przeciwko E. I., J. I. i małoletniej T. I. o eksmisję, gdzie Sąd nakazał pozwanym opróżnienie i wydanie powodowi przedmiotowego lokalu mieszkalnego. Obecnie E. I. wraz z córkami wynajmuje mieszkanie, którego koszt wynosi 900 złotych oraz opłaty za media w wysokości 200-300 złotych miesięcznie.

(dowód: polecenia przelewów tytułem opłat za mieszkanie, fundusz remontowy, podatek, telewizję kablową, internet, śmieci, prąd i gaz k. 21, 21v, 22, 23- 25, 29-30v)

E. I. jest zatrudniona jako nauczyciel świetlicy w Szkole Podstawowej nr (...) w P. ze średniomiesięcznym wynagrodzeniem netto 3500 złotych. W przypadku, gdy pracuje w ramach zastępstwa, otrzymuje dodatkowo kwoty 200-300 złotych. Otrzymuje świadczenie wychowawcze 500+ miesięcznie na rzecz małoletniej T. i jednorazowy dodatek w wysokości 300 zł z tytułu rozpoczęcia roku szkolnego. Spłaca kredyt zaciągnięty na zakup samochodu, którego rata wynosi 840 złotych. Ponadto spłaca pożyczkę z zakładu pracy, której rata wynosi 250 złotych.

Z majątku posiada samochód marki M., rok produkcji 2014 i we współwłasności z byłym mężem i jego siostrą nieruchomość położoną nad jeziorem Ś. o łącznej powierzchni około 2 ha.

(dowód: zaświadczenie o wynagrodzeniu k. 11; polecenia przelewów tytułem spłaty kredytu k. 25v-28v; zeznania E. I. k. 362v)

T. I. (2) ma 13 lat. Zdała do VIII klasy Szkoły Podstawowej nr (...) w P.. Sezonowo cierpi na alergię. Ma dużą wadę wzroku – na prawe oko widoczność wynosi około 20% i w związku z tym co pół roku odbywa wizyty kontrolne u okulisty. Nosi okulary. Ponadto ma wadę zgryzu. Konieczne są wizyty u ortodonta, których koszt wynosi 200 złotych miesięcznie. Nosi aparat ortodontyczny. Leczenie ortodontyczne rozpoczęło się około stycznia 2019 roku i potrwa jeszcze dwa lata.

(dowód: faktury za badania okulistyczne i okulary korekcyjne k. 12, 13, 299, 300; faktury związane z utrzymaniem małoletniej powódki T. I. k. 12v, 13 v, 14-17; zaświadczenie k. 78, faktura k. 83-88, zeznania E. I. k. 362v-363)

J. I. ma obecnie 21 lat. Jest panną. Nie posiada żadnego majątku. Ma wykształcenie średnie. Ukończyła liceum ogólnokształcące. Po liceum, od października 2019 roku, podjęła studia na Uniwersytecie (...) (...) w O. na Wydziale Nauk (...) kierunku ekonomia. W semestrze zimowym (...) zaliczyła wszystkie przedmioty. W marcu 2020 roku zrezygnowała ze studiów, gdyż uzyskała informację, że został otwarty nowy kierunek – kryminologia i zdecydowała się na zmianę wydziału na ten, który bardziej odpowiadała jej zainteresowaniom i planom na przyszłe zatrudnienie. Od października 2020 roku studiuje na pierwszym roku (...) (...) (...) w O. na Wydziale Prawa i Administracji kierunku kryminologia. W semestrze zimowym zaliczyła wszystkie przedmioty. Studiuje w systemie dziennym, są to studia stacjonarne I stopnia.

W czasie, gdy studiowała na Wydziale Nauk (...) mieszkała w O. w wynajętym mieszkaniu. Mieszkanie wynajmowała wspólnie z koleżanką. Zajmowała jeden pokój i korzystała z kuchni oraz łazienki. Ponoсила koszt najmu w wysokości 700 zł plus opłaty, które wynosiły 200-300 zł miesięcznie. W wynajętym mieszkaniu mieszkała do końca marca 2020 roku. Od kwietnia 2020 roku mieszka z matką w P., gdyż w roku akademickim 2020/2021 zajęcia odbywają się zdalnie.

J. I. do około grudnia 2020 roku otrzymywała pomoc finansową od dziadków ojczystych w kwocie po 500 zł miesięcznie. Sama zrezygnowała z tej pomocy.

(dowód: postanowienie o wpisie na listę studentów Wydziału Nauk (...) (...) (...) w O. k. 7; umowa najmu lokalu mieszkalnego w O. k. 8-10; faktury związane z utrzymaniem powódki J. I. k. 18-20; wyciąg z dokumentów z przebiegu studiów k. 302, 303, 360; potwierdzenia dokonania przelewu tytułem opłat z wynajmem mieszkania w O. k. 304-318; plany zajęć na studiach powódki k. 351-359; zeznania powódki J. I. k. 361v-362)

T. I. (1) obecnie ma 47 lat. Jest zdrowy. Po rozwodzie nie zawarł ponownie małżeństwa. Ma partnerkę, z którą posiada syna K. I., urodzonego (...). Mieszka wspólnie z partnerką w Irlandii Północnej. Pracuje w firmie spożywczej jako kierownik działu higieny. Otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 8500 – 9000 złotych netto miesięcznie. Pracuje również jako kucharz w domu starości przez 1-2 dni w tygodniu. Zarabia tam od 1000 do 3000 złotych miesięcznie. Nie ponosi już kosztów utrzymania syna D. I., gdyż syn jest samodzielny. Z majątku posiada samochód H. (...), rocznik 2011. Jest współwłaścicielem z siostrą i była żoną nieruchomości położonej nad jeziorem Ś. o łącznej powierzchni około 2 ha. Ponadto jest właścicielem lokalu mieszkalnego położonego w P. przy ulicy (...) i ponosi koszty jego utrzymania w kwocie 390 zł miesięcznie. Mieszkanie nie jest wynajmowane. W sprawie o wydanie lokalu kwota 750 złotych miesięcznie została ustalona jako możliwa do uzyskania z tytułu czynszu za wynajęcie przedmiotowego lokalu.

Partnerka T. I. (1) obecnie nie pracuje. Przebywa na urlopie macierzyńskim. Otrzymuje zasiłek macierzyński w wysokości 150 funtów tygodniowo. Ponadto posiada syna z pierwszego małżeństwa w wieku 8 lat. Pobiera na niego alimenty w kwocie 34 funtów tygodniowo. Otrzymuje zasiłek rodzinny w wysokości około 34 funtów tygodniowo na dwoje dzieci oraz zasiłek socjalny w wysokości 120 funtów tygodniowo na dwoje dzieci. Posiada samochód O. (...), rocznik 2012.

Rodzina wynajmuje dom, z którym związane są wydatki rzędu 1000 funtów miesięcznie. Koszt żywienia i środków czystości to około 2000 złotych miesięcznie na całą czwórkę. Na buty i ubrania wydaje 2000 złotych rocznie. Spłaca kredyt zaciągnięty na bieżące wydatki w kwocie 100 funtów tygodniowo. Na zakup paliwa przeznacza około 500 zł miesięcznie. Dojeżdża do pracy około 10 km w jedną stronę.

Trzy lata temu T. I. (1) wraz z partnerką i jej synem wyjechali na G.. Wyjazd kosztował około (...) - 15000 zł .

T. I. (1) za rok podatkowy do 5 kwietnia 2019 roku osiągnął przychód w wysokości 27 465,65 funtów, z czego został odprowadzony podatek w wysokości (...), 20 funtów. Za rok podatkowy do 5 kwietnia 2020 roku osiągnął przychód w wysokości 28 346,16 funtów, z czego został odprowadzony podatek w wysokości (...), 20 funtów.

T. I. (1) nie utrzymuje kontaktu z córkami. Nie przekazuje pieniędzy na rzecz córek ponad alimenty zasądzone w wyroku rozwodowym. Od grudnia 2019 roku nie kupuje dzieciom prezentów.

(dowód: tłumaczenie aktu urodzenia k. 326; zaświadczenie końcoworoczne k. 327,328; zeznania pozwanego k.363v-364)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów, a w szczególności dokumentów złożonych przez strony i zeznań stron. Sąd dał wiarę w całości dowodom z dokumentów, zaś dowodom z zeznań stron w zakresie wyżej opisanym.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 kro rodzice zobowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymywać się samodzielnie. Tak, więc od chwili urodzenia zobowiązani są do dostarczania dzieciom środków utrzymania i wychowania.

Z przepisu powyższego wynika, że rodzice mogą być zwolnieni od świadczeń alimentacyjnych w stosunku do dziecka tylko wtedy, gdy dziecko jest w stanie utrzymać się samodzielnie i nie pozostaje w niedostatku lub posiada własny majątek, a dochody z tego majątku wystarczają na całkowite pokrycie jego kosztów utrzymania lub wychowania. We wszystkich innych wypadkach na rodzicach ciąży stanowiący obowiązek utrzymania dziecka, ograniczony tylko ich możliwościami zarobkowymi i majątkowymi.

Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 kro).

Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumie się takie potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu, odpowiednio do wieku i uzdolnień, prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Rodzice są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych i kulturalnych, także środki wychowania i kształcenia według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku.

Przez możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego należy rozumieć nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane, lecz także zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

Zgodnie z treścią art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego, w tym podwyższenia, obniżenia lub uchylenia alimentów.

Rozstrzygnięcie oparte na podstawie art. 138 kro polega na porównaniu stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądzającego alimenty ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich zmianie.

Od daty zasądzenia ostatnich alimentów do dnia wniesienia pozwu upłynęło ponad pięć lat, a do dnia wyrokowania ponad siedem lat i bez wątplenia w tym czasie wzrosły usprawiedliwione potrzeby powódek. Zdaniem Sądu Najwyższego, które Sąd orzekający w pełni podziela, różnica wieku dziecka spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość alimentów, sama przez się uzasadnia wzrost potrzeb uprawnionego do alimentów (vide postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 czerwca 1965r. w sprawie I CZ 135/64, niepubl.).

J. I. ma 21 lat i studiuje w trybie stacjonarnym na kierunku kryminologia na Uniwersytecie (...) (...) w O.. W roku akademickim 2019/2020 powódka studiowała kierunek ekonomia na tej samej uczelni, jednak po roku zrezygnowała z tego kierunku, na rzecz wspomnianego wyżej. Do marca 2020 roku zajęcia odbywały się stacjonarnie. W tymże okresie powódka J. I. zamieszkiwała w O. i koszty jej utrzymania były niewątpliwie wyższe niż w okresie, w którym zajęcia odbywały się zdalnie i powódka zamieszkiwała wraz z matką w P.. Dlatego też Sąd uznał, że w okresie zamieszkiwania przez powódkę w O., czyli w okresie od października 2019 roku do 31 marca 2020 roku pozwany winien w wyższym stopniu partycypować w kosztach jej utrzymania. Sąd uznał te koszty za usprawiedliwione, a zmianę kierunku studiów za dopuszczalną. Powódka miała prawo zmienić kierunek studiów, który jej nie odpowiadał. Należy zaznaczyć, że powódka dokładała starań w uzyskaniu pozytywnych ocen i wbrew twierdzeniom pozwanego, zaliczyła pierwszy semestr studiów na kierunku ekonomii.

Koszty utrzymania powódki J. I. są znaczne i kształtują się, w oparciu o doświadczenie życiowe i wydatki wskazane przez powódkę, w granicach około 2200 zł miesięcznie. Powódka jest osobą dorosłą, pobierającą naukę. Z uwagi na naukę nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Wymaga zaspokojenia przez rodziców zarówno jej potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych i kulturalnych, a także kształcenia według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku.

Z kolei małoletnia T. I. (2) ma obecnie 13 lat. Po wakacjach rozpocznie edukację w VIII klasie w Szkole Podstawowej nr (...) w P.. Małoletnia pozostaje pod opieką lekarza okulisty i ortodonta z uwagi na wadę wzroku oraz wadę zgryzu. Okoliczności te i wydatki z tym związane nie były kwestionowane przez pozwanego. Powstały one po zasądzeniu ostatnich alimentów.

W ocenie Sądu, w oparciu o doświadczenie życiowe, koszty usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki wynoszą do 1600 miesięcznie. Kwota ta jest adekwatna do wieku, stanu zdrowia i uzdolnień małoletniej powódki. Zapewnia jej prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Biorąc pod uwagę treść art. 135 § 2 kro przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki swój obowiązek alimentacyjny w znacznej części spełnia poprzez osobiste starania związane z wychowaniem małoletniej, zatem pozwany powinien w większej mierze partycypować finansowo w utrzymaniu małoletniej córki. Jego obowiązek alimentacyjny powinien wynosić około 60-70% kosztów utrzymania małoletniej powódki.

Bez wątplenia uległa też zmianie sytuacja pozwanego.

Porównując wynagrodzenie pozwanego należy wskazać, że uległo ono wzrostowi. W dacie wyrokowania w sprawie o rozwód pozwany pracował w jednej firmie i zarabiał około 7000 zł miesięcznie. Obecnie pracuje w dwóch firmach i zarabia w granicach od 9500 zł do 12 000 zł miesięcznie. Pozwany po orzeczeniu rozwodu związał się z nową partnerką. Z tego związku posiada małoletniego, półrocznego syna. Jego partnerka obecnie nie pracuje, pozostaje na zasiłku macierzyńskim.

W tym miejscu należy wskazać, że pozwany nie ma prawnego obowiązku utrzymywania swojej partnerki i jej syna. W pierwszej kolejności powinien wywiązywać się z obowiązku alimentacyjnego wobec swoich dzieci. Koszt utrzymania dziecka pozwanego z obecnego związku wynosi około 1500 zł miesięcznie i spoczywa na obojgu rodzicach, na pozwanym i jego partnerce. Nie bez znaczenia jest również fakt, że odpadł wydatek związany z utrzymaniem najstarszego syna pozwanego D. I. w wysokości 1100 zł miesięcznie.

Nie można także pominąć faktu, że pozwany jest właścicielem lokalu mieszkalnego położonego w P., gdzie wcześniej zamieszkiwały powódki wraz z ich matką i gdzie na żądanie pozwanego Sąd Rejonowy w Piszku nakazał ich eksmisję. Lokal nie jest wynajmowany. W sprawie o wydanie lokalu mieszkalnego kwota 750 złotych miesięcznie została ustalona jako możliwa do uzyskania z tytułu czynszu za wynajęcie przedmiotowego lokalu.

W ocenie Sądu są to możliwości pozwanego, które nie są w pełni przez niego wykorzystywane. Należy zaznaczyć, że osoba zobowiązana do alimentacji powinna w pełni wykorzystywać swoje siły i możliwości majątkowe w celu uzyskania niezbędnych dochodów na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb osób uprawnionych do alimentów.

Wbrew stanowisku pozwanego jego możliwości zarobkowe pozwalają na płacenie na rzecz powódek alimentów w orzeczonych kwotach. Wskazać należy, że pozwanego stać jest, jak sam zeznał, na wyjazdy za kilkanaście tysięcy złotych. Od grudnia 2019 roku nie partycypuje w kosztach utrzymania powódek w żaden sposób ponad zasądzone alimenty.

Ponadto zaznaczyć trzeba, że pozwany podejmując konkretne decyzje życiowe, w tym decyzje o nowej rodzinie, powinien mieć na uwadze, że ma na utrzymaniu dzieci z innego związku, którym musi zapewnić środki finansowe. Co prawda, powódka J. I. osiągnęła już pełnoletniość jednak należy podkreślić, że obowiązek alimentacyjny względem dziecka nie kończy się wraz z uzyskaniem przez niego pełnoletniości. Powódki nie są w stanie utrzymać się samodzielnie i to na rodzicach ciąży obowiązek dostarczenia im środków utrzymania i wychowania.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że alimenty w kwocie po 1200 złotych za okres od 28 października 2019 roku do 31 marca 2020 roku i 1100 złotych miesięcznie od 1 kwietnia 2020 roku na rzecz powódki J. I. oraz na rzecz małoletniej powódki T. I. w kwocie po 1000 złotych miesięcznie od 28 października 2019 roku (tj. dnia wniesienia pozwu), będą adekwatne do ich wieku i usprawiedliwionych potrzeb oraz możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego. Pozostałą kwotę brakującą na utrzymanie powódek powinna łożyć ich matka.

Stąd w oparciu o przepis art. 138 kro, art. 133 § 1 kro i art. 135 § 1 i 2 kro Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

Ponieważ powódka J. I. i przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki T. I. na rozprawie ograniczyły powództwo i wniosły o podwyższenie alimentów do kwoty po 1500 złotych miesięcznie na rzecz J. I. i po 1200 złotych na rzecz T. I., postępowanie w zakresie pozostałej kwoty należało umorzyć na podstawie art. 355 kpc.

Sąd oddalił powództwo ponad zasądzone kwoty, uznając je za bezzasadne.

O kosztach sądowych i kosztach procesu Sąd orzekł odpowiednio na podstawie art. 102 kpc i 100 kpc.

Wyrokowi w punktach podwyższających alimenty Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności stosownie do treści art. 333 § 1 pkt 1 kpc.